

ontmoeten

HET KEITJE

31 december 2023

Uitgave van de St.Petrusparochie

www.st-petrusparochie.nl

www.katholiekzaanstreek.nl

e-mail: petrusvis@planet.nl

facebook: [St.Petrusparochie](https://www.facebook.com/St.Petrusparochie)

Woensdag 3 januari geen viering wel koffie drinken om 10 uur

We mogen terugkijken op mooie Kerstdagen in onze parochie.

Er schijnen wat mensen op de 4^e Adventszondag voor de kerk te hebben gestaan.

Voor hen direct een tip.

Ook aanstaande zondag is er geen viering om 10 uur, maar om **16 uur inde middag** is de Oudejaarsviering.

Daarna eten we een oliebol en wensen elkaar een goed uiteinde.

Op maandag 1 januari 2024 houden we na de viering onze Nieuwsjaarsreceptie en toosten we op het Nieuwe jaar.

Van de Herdertjesmis met maar liefst 36 spelers heeft Cobi Neeft een mooi fotoreportage gemaakt.

Klik op.

<https://myalbum.com/album/wRaKAuphJYaVXy/?invite=0101aa30-0aed-48ae-9706-f924117c4ec7>

De hoofdrolspeler kreeg die nacht koorts en haar ouders belden af.

Gelukkig was Gloria Yamuremye in de kerk (geboren juni van dit jaar), en zij werd de stand-in maar zij wilde wel alles zien.

Gloria is natuurlijk een prachtige naam in dit verhaal.

Wanneer de engelen in het Latijn gezongen zouden hebben (wat niet aannemelijk is omdat de herders waarschijnlijk geen gymnasium hebben gedaan) dan klinkt hun tekst: Gloria in Excelsis Deo.

Dank aan allen die hebben meegewerkt om de kerstdagen zo te laten verlopen.

De collectes brachten € 1698,40 op, daar komen de donaties van de betaalzuil nog bij.

De collecte voor de Parochiële Caritas leverde € 1497,65 op.

Alle goede gevers hartelijk dank.

Gebed in December

Nu het jaar ouder wordt
en de schemering de dagen binnenkruipt
zoek ik dieper uw nabijheid,
schuil ik dieper in de kring,
besef ik helderder uw straling,
voel ik sterker hoe u mij draagt,
Aanwezige....

Wat in de wereld is gebeurd
en wat mij is overkomen
in dit harde jaar vol geweld
-het is voor u niet verborgen gebleven.
Alles wat mij heeft gemaakt, ontroerd,
alles wat mij nog steeds verbijstert:
Ik leg het voor u neer,
in uw licht wordt alles anders.
Door uw liefde vind ik moed om te leven,
door uw inspiratie vind ik kracht om te werken.

Leeg geworden, voel ik mij vol stromen
met de veerkracht van de nieuwe mens.
Als een jonge kiem uit gestorven zaad,
zo groeit er vrijheid in mij,
voltrekt zich inzicht en ommekeer.

Leer mij voortgaan in eenvoud,
leer mij oog hebben voor de ander,
geef mij vertrouwen in uw trouw,

laat uw sporen oplichten als de nacht valt. Amen

Op vrijdag 15 december is *Trien de Groen – Vredenburg* overleden op ruim 96-jarige leeftijd.

Ze werd geboren in Krommenie en leerde Chris de Groen kennen.

Zij trouwden elkaar in 1952 en gingen zoals vaker in die tijd vanwege de toen ook al bestaande woningnood inwonen bij haar ouders.

Na de geboorte van de eerste van hun 4 kinderen kwam er een woning in de nieuwe Zeeheldenbuurt in Wormerveer.

Daar heeft ze gewoond tot de nieuwe Amandelbloesem klaarkwam.

Chris en Trien vormden het warme hart voor hun gezin waar hun kinderen met dankbaarheid over spraken.

Chris werkte in de industrie, Trien zorgde voor een warm thuis.

Er was gezelligheid en gastvrijheid. Omdat ze geen auto hadden werd alles op de fiets gedaan, uit noodzaak, maar ook uit plezier.

Eindeloze fietstochten werden er gemaakt waar ze veel genoeg en voldoening aan beleefden, weer of geen weer naar kinderen en kleinkinderen.

Zo was ze ook actief en sportief handbal, gym, schaatsen en ze ging voor de winst.

Voor kleinkinderen was zij een oma met een onuitputtelijke snoeppot.

Uitjes en logeren bij opa en oma werden gememoreerd.

Lang hebben ze samen kunnen genieten in de jaren van de pensionering.

Begin 2012 maakte de kanker waar Chris lang tegen gevochten had een einde aan zijn leven.

Trien ging verder en een mensenmens als zij was was zij vaak weg of onderweg.

Geloven was een rode draad in hun leven, betrokkenheid bij de Onze Lieve Vrouwe Parochie waar ze lang op het koor heeft gezongen en deelnam aan vele activiteiten. Het afscheid van het kerkgebouw in 2020 betekende voor haar generatie ook het einde van een actieve kerkgang en ontmoeting na afloop.

Ook haar gehoor nam snel af, zodat contact moeizamer werd. 'je hebt er niets meer aan.'

Ook moest zij ervaren dat bij het ouder worden steeds meer mensen om je heen wegvallen.

Maar ze moest ook meemaken dat kleindochter Judith en dochter Nel haar in het sterven voorgingen.

Toen ze haar heup brak hoefde het niet meer, ze kon niet meer geopereerd worden en zou in alles afhankelijk blijven.

Toen mocht de overgang naar het andere leven voor haar komen.

Met vele mensen hebben we in dankbaarheid afscheid van haar genomen en is haar lichaam gecremeerd.

Kerkweg TV heeft afgelopen jaar twee video's gemaakt over de sluiting van de kerk van de parochie van de Martelaren van Gorcum in Koog aan de Zaan

En het vervolg van de parochie door te kerken in de Pinkzaal.

Onlangs hebben ze een nieuwe video online gezet over het voorgenomen besluit van het bisdom om de Vincentiuskerk in Amsterdam te sluiten.

Ze hebben de kleine parochie kunnen volgen vanaf de aankondiging, en zullen hen blijven volgen als er nieuwe ontwikkelingen zijn, en die komen vrijwel zeker.

De directe link naar de video is: <https://www.youtube.com/watch?v=HIN0y7FGih8>

Ter overdenking *Ontmoeting met God*

Simeon en Hanna, hoogbejaard en vol Godsvertrouwen,

staan oog in oog met het kind van Nazareth.
Ze spreken hun dank uit voor deze ontmoeting.
In het broze, breekbare kind zien zij Gods redding
aanbreken.
Waar zij vol verwachting en vol vertrouwen naar uitzien:
dat zij dit mogen meemaken!

In dit kind gaat een nieuw licht op over hen en over heel
het volk.

Meer nog: er zal redding zijn over de grenzen van Israël
heen.

Op dit kind zal Gods kracht rusten.

Er breekt een nieuwe toekomst aan: God komt voorgoed

aan het licht.

God komt mensen tegemoet in een kwetsbaar kind.

Voor kleine mensen is Hij bereikbaar.

Zij, die leven in hoop en verwachting,
mogen Hem zien als een oplichtend geluk.

Hun leven krijgt nieuw perspectief.

In mensen, klein en kwetsbaar, gebroken en vernederd, komt God aan het licht.

Zij hebben in Zijn ogen voorrang.

Zij geven bij uitstek licht en vrede door,
omdat ze delend en gevend in het leven staan.

Wim Holterman

Een verhaal bij het einde van het jaar.

Wie
Ik

Sporen nalaten

Welk spoor hebben wij nagelaten? Hoe is het in het voorbije jaar gegaan?
was ik daar? Hoe heb ik daar geleefd?
willen dat graag verduidelijken aan de hand van een verhaal.

Noem het een parabel, afkomstig uit Afrika, maar evengoed van toepassing op ons:

-Een man had twee zonen, Rafiki en Jambu. Ze woonden met hun drieën in een hut tussen hoog gras.

Op zekere dag riep de vader zijn beide zonen en zei: 'Jullie zijn nu oud genoeg,

trek er op uit en ga op verkenning in de dorpen. Laat op je tocht sporen achter en kom na een paar weken weer terug'.

-Jambu en Rafiki gehoorzaamden en gingen op pad.

Al na enkele passen begon Jambu tekens achter te laten langs de weg.

Zo knoopte hij nu eens hoge grasstengels bij elkaar, dan weer knakte hij van de struiken een takje om.

-Maar Rafiki, de jongste, deed niets, ook niet toen Jambu hem herinnerde aan de opdracht, die hun vader hen gegeven had.

'Vader heeft niet gezegd, dat we grassprietten ineen moesten knopen of takjes ombuigen', zei Rafiki.

-Na een poosje kwamen ze bij een dorp.

De mannen, vrouwen en kinderen zaten bij elkaar in een huis,

waar ze regelmatig gesprekken voerden en waar ze gezamenlijk aten en dronken.

Jambu ging rond en bond zijn gras en knikte zijn takken.

Daarna viel hij moe en hongerig tegen de wand van een hut in slaap.

Maar Rafiki stapte meteen op de mensen van het dorp af en begroette hen.

De mensen nodigden Rafiki uit om in alles met hen mee te doen.

Hij at en dronk met hen, hij sprak met hen over hun zorgen en problemen,

en waar mogelijk probeerde hij hen te helpen.

Hij deelde in hun tranen en verdriet, in hun gevoelens van machteloosheid soms.

Maar ook deelde hij in de fijne, plezierige momenten, deed mee aan de feesten met zang en dans,

waarin de mensen hun geluk en blijdschap tot uiting brachten.

Zo trokken Jambu en Rafiki weken lang van dorp

naar dorp.

Jambu knakte en knoopte, Rafiki sprak en zweeg, lachte en hilde met de dorpingen.

-Bij hun thuiskomst vonden ze hun vader voor zijn hut.

'Hoe is het gegaan?', vroeg hij hun.

En Jambu vertelde van de sporen, die hij in de streek had achtergelaten.

'Ik wil ook de sporen van Rafiki zien', antwoordde de vader.

'Die zijn er niet', zei Jambu. 'Laten we gaan kijken', stelde de man voor.

Ze gingen op pad en Jambu wees op elk spoor, dat hij had achtergelaten.

Hun vader lachte. Bij het eerste dorp veerden de mensen op en maakten de vader complimenten vanwege zijn sympathieke zoon Rafiki.

-De volgende dag ging het precies zo in

de andere dorpen. 'Ik begrijp het niet', zei Jambu.

'Niemand kent mij en ik heb nog wel precies gedaan, wat u mij had opgedragen'.

Toen antwoordde de vader: 'Er zijn nog andere sporen, mijn kind, die je in de streek achterlaat.

Rafiki heeft zulke tekens opgericht.

Die blijven, lang nadat de knopen in het gras door de dieren zijn opgevreten of uit elkaar gewaaid".

Een verhaal van pater Kees Maas svc

Om bij de jaarwisseling over te mijmeren.

Tijd glijdt door onze hand als water
en laat soms enkele druppels na.

Want hierop volgt altijd het later,
laat slechts herinneringen na.

Die in een kringloop ons omringen,
onze gedachten laten gaan.

Over de reeks voorbijgane dingen
die ons dan weer voor ogen staan.

De tijd begint steeds met seconden
die tikkend naar minuten gaan.
En die daarna de uren vonden
om die hun slag te laten slaan.
Zo gaat de tijd al vele jaren
en eeuwenlang in 't ritme voort.
Je vraagt je af wat er nog zal komen
maar God heeft alles in Zijn hand.
Hij laat ons visioenen dromen
van het door Hem beloofde land.
Houdt die droom aldoor in gedachten
want Hij roept ook ons tot zijn licht,
als we vol vertrouwen zijn trouw ervaren
met het nieuwe jaar in zicht.

NIEUWJAARS KOFFIECONCERT

Zondag 7 januari 2024 11:00 uur Donna Musica

Een sprankelend begin van 2024 met een feestelijk koffieconcert door muziekgezelschap Donna Musica. Zij spelen een licht klassiek nieuwjaarsrepertoire met bekende muziek van o.a. Strauss, Schubert, Chopin en vele andere componisten. Zwierend het nieuwe jaar in met walsen uit alle windstreken. Een fonkelnieuw jaar met opgewekte klassiekers uit concert- en balzalen van weleer. Laat u onderdompelen door de muzikale verrassingen van Donna Musica!
Sandra Kox: viool, Evelien Dubbeldam: cello, Hendrik-Jan Bosma: piano

Aanvang : 11:00 uur (geen pauze)
Entree : € 10,00 incl. koffie/thee
Reserveren : kerkvankrommeniedijk.nl

